

Maurice de krokodil en Arsène de alligator

Tekst en illustraties: Delphine Perret

Oorspronkelijke uitgave: Pedro Crocodile et George Alligator © 2013, Editions Les Fourmis Rouges.
www.lesfourmisrouges.com

Deze uitgave: ©2017 Infodok / WPG Uitgevers België nv,
Mechelsesteenweg 203, B-2018 Antwerpen
Gemaakt onder licentie van Davidsfonds.
'Infodok' is het geregistreerde merk van Davidsfonds vzw,
met maatschappelijke zetel te 3000 Leuven,
Quinten Metsysplein 12.
www.davidsfondsuitgeverij.be
www.facebook.com/davidsfondsuitgeverij

Vertaling: Liesbeth Elseviers
Vormgeving Nederlandse versie: KaaTigo

Trefwoorden: humor, reptielen, krokodillen, alligators, voorlezen

D/2017/0034/38
ISBN 978-90-5908-829-0
NUR 274
Gedrukt in Portugal

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd – op enige manier –
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Op een dag werd er bij Maurice de krokodil op de deur geklopt. Maurice stond net met een visgraat tussen zijn tanden te koteren. Het was zijn neef, de alligator. En die zag er behoorlijk slechtgehumeurd uit.

‘Ook een visgraatje?’ probeerde Maurice beleefd.

‘Ach neef, ik heb er zo genoeg van de hele tijd krokodil genoemd te worden.

Krokodil hier, krokodil daar... Ik ben verdorie een alligator!’

Maurice de krokodil stelde voor om even een modderbadje te nemen.

Arsène de alligator was moe van een lange reis met veel muggen en zuchtte:

‘Ach ja, waarom ook niet?’

‘Weet je **Arsène**, ik kan er ook niets aan doen hoor, dat ze krokodil tegen je zeggen,’ zei **Maurice** de krokodil.

‘Heu?’

‘Ja, dat zijn kinderen aan de andere kant van de wereld die ons met elkaar verwarren.’

‘Heeft de wereld een andere kant? Met kinderen erop?’ **Arsène** stond versteld.

‘Ja ja. En die kinderen zeggen zomaar wat.’

Arsène de alligator was in zijn leven nog niet zo vaak kinderen tegengekomen.

‘Nou nou,’ zei hij. Daar moest hij even over nadenken.

‘Ja, het is me wat,’ zei **Maurice** de krokodil.

‘En als we dat nu eens van dichtbij onderzochten?’ zei **Maurice** toen, met zijn allerbeste politie-inspecteur-stem.

‘Okidoki,’ zei **Arsène**.

Maurice de krokodil pakte twee boterhammen, een kam en een tandenborstel, en trok de deur achter zich dicht.

(Die kam diende natuurlijk nergens voor, die was gewoon voor de show).

